

have Lov at lægge, at der ikke paatænkes en Forskydning Syd paa af de jydskes Garnisoner, saa at Aalborg mister sin Garnison, medens alt trækkes saa langt som muligt imod Syd. Jeg forstaaer den højtærede Ministers Udtalelser saaledes, at han dermed slaar en Streg over de Planer, der blev Militærkommissionen bekendt fra Regeringens Side med Hensyn til den kommende Garnisonsordning i Jylland. Saafremt det er Tilfældet, er der Haab om, at vi i den Henseende kan naa til Forstaaelse; og vi for vort Vedkommende vil da være glade ved at have naaet dette positive Resultat ved vor Kritik af den Fordeling af de militære Styrker, som var planlagt fra Regeringens Side under Forhandlingerne her i Sommer.

Med Hensyn til den kommende Ordning af Kaserneforholdene og de militære Bygninger og Arealer, der er til Raadighed i København, skulde jeg tro, at den Forhandling, som nu har fundet Sted her i Tinget, dog i alt Fald for alles Bevidsthed har fastslaet, at det gaar ikke an, at man gennemfører dette Lovforslag i Blinde — i Blinde for Rigsdagens Vedkommende, men at det er fornødent, at der for dette Ting foreligger Klarhed over, hvilken samlet Ordning det er, man tænker sig af alle disse Forhold. Naar der her tales om Anvendelsen af den ene og den anden Bygning, siger det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen bekymret: Skal da de store Museumsplaner gennemføres under den vanskelige økonomiske Tilstand, vi er i for Øjeblikket? Det Spørgsmaal skal jeg ikke komme ind paa, det vil blive behandlet ved særlig Lov, før noget saadant kan gennemføres; men saa meget tror jeg, vi har Lov at sige, at den Ordning, der nu gennemføres, maa ikke foregribe en forstandig Ordning af vore Museumsforhold i den nærmest kommende Tid, og en saadan Foregriben vil finde Sted, hvis man nu afhænder visse Bygninger, medens man beholder andre og flytter Livgarden til Kastellet, som Planen har været. Jeg ved ikke — og det vil jeg gerne vide Besked med —, om den højtærede Minister tænker sig, at denne Lov for ham vil være et tilstrækkeligt Grundlag til at foretage betydningsfulde Byggearbejder i Kastellet og derigennem gøre dette mere anvendeligt til Livgardens Brug i den kommende Tid. Jeg haaber, at Ministeren ikke lægger en saadan Betydning ind deri. Jeg haaber ogsaa, at der ikke er tænkt noget ved, at der et Sted i Lovforslaget bruges Udtrykket: afhænde om en lang Række Bygninger og Arealer, medens der andetsteds bruges Udtrykket: overgaa til Fi-

nansministeriet. Jeg er tilbøjelig til at tro, at man har ment det samme med begge Udtryk, at Tanken er at lade alt dette overgaa til Finansministeriet, saa at det for en stor Del kan komme andre offentlige Formaaler til gode, og at Tanken ikke kan være at foretage Bortsalg af disse for hele Byens Stilling saa afgørende Bygninger og Arealer.

Med Hensyn til selve Planen om Museumsanlæg ude i Kastellet tror jeg, at den Forhandling, som her har fundet Sted, allerede har givet Indtryk af, at der er en meget stærk Stemning for en Løsning af vore Museumsforhold, ved hvilken Nationalmuseet faar Plads ude i Kastellet. Der kan vel efter alt, hvad der foreligger om denne Sag, ikke være Tvivl om, at det er uden Sammenligning den bedste af de Planer, der har været fremme, og at det er en Ordning af vidtrækkende national Betydning, som her er planlagt. Jeg vilde derfor unægtelig blive meget forbavset, om Forholdet skulde blive dette, at ganske underordnede Hensyn skulde være afgørende og skulde forhindre ogsaa for Fremtiden at træffe denne ideelle Ordning af de københavnske Museumsforhold. At Garden kan anbringes andre Steder, er jo givet, hvad enten man vil lade den blive i Livgardens nuværende Bygning eller flytte den til andre Bygninger, som bliver til Raadighed ved den kommende Ordning her i København. Tilbage bliver i Virkeligheden kun Spørgsmaalet om Kommandantboligen i Kastellet, og det er dog et saa lille bitte Spørgsmaal, at det forstandigvis ikke skulde kunne staa i Vejen for en Ordning af denne Sag. Den kommanderende Admiral har ikke nogen Embedsbolig, og jeg ser ikke, hvilke Grunde der gør det tvingende nødvendigt, at den kommanderende General er i Besiddelse af en saadan Embedsbolig. Men skulde man fra den høje Regerings Side lægge særdeles megen Vægt paa, at en saadan tilvejebringes, vilde den jo kunne tilvejebringes paa anden Maade, uden at man behøvede at tage Hensyn dertil ved Afgørelsen af Kastellets Fremtid.

Med Hensyn til de paagældende Spørgsmaal er den højtærede Minister jo ikke gaaet ind paa nogen af Enkelthederne, og jeg forstaaer dette saaledes, at han ønsker at vente med en videre Forhandling om Officereskolen, om de andre Kaserne her, om Kaserneforholdene ude paa Sjælland o. s. v., indtil Sagen kommer i Udvalg, og det kan ogsaa godt være, at det er den mest hensigtsmæssige Maade at tage dette paa.

Den højtærede Minister har imidlertid